

DIREKTIVA (EU) 2018/852 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 30. svibnja 2018.
o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu
(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati s ciljem zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite zdravlja ljudi, osiguranja razboritog i učinkovitog korištenja prirodnih resursa, promicanja načelâ kruznoga gospodarstva, poboljšanja korištenja energije iz obnovljivih izvora, povećanja energetske učinkovitosti, smanjenja ovisnosti Unije o uvoznim resursima te pružanja novih gospodarskih prilika i doprinošenja dugoročnoj konkurentnosti. Učinkovitijom uporabom resursa došlo bi do značajnih neto ušteda za poduzeća, javna tijela i potrošače u Uniji te bi se istodobno smanjile ukupne godišnje emisije stakleničkih plinova.
- (2) Ciljeve utvrđene Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ ⁽⁴⁾ za oporabu i recikliranje ambalaže i ambalažnog otpada trebalo bi izmijeniti povećanjem recikliranja ambalažnog otpada kako bi bolje odražavali nastojanja Unije da prijeđe na kružno gospodarstvo.
- (3) Nadalje, radi osiguranja bolje usklađenosti zakonodavstva Unije u području otpada trebalo bi, po potrebi, uskladiti definicije iz Direktive 94/62/EZ s onima iz Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ koje se primjenjuju na otpad općenito.
- (4) Sprečavanje nastanka otpada najučinkovitiji je način poboljšanja iskoristivosti resursa i smanjenja utjecaja otpada na okoliš. Stoga je važno da države članice poduzmu odgovarajuće mjere kako bi potaknule povećanje udjela ponovno uporabljive ambalaže koja se stavlja na tržište i ponovnu uporabu ambalaže. Takve mjere mogu uključivati primjenu sustava povrata pologa i druge poticaje, kao što su postavljanje kvantitativnih ciljeva, uzimanje u obzir ponovne uporabe za ostvarenje ciljeva za recikliranje te diferencirani financijski doprinosi za ponovno uporabljivu ambalažu u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača za ambalažu. Države članice trebale bi poduzeti mjere kako bi potakle pokretanje sustava za ponovnu uporabu ambalaže i postiglo smanjenje potrošnje ambalaže koja se ne može reciklirati i smanjenje prekomjerne ambalaže.
- (5) Budući da ponovna uporaba podrazumijeva izbjegavanje stavljanja nove ambalaže na tržište i povećanja količine nastalog ambalažnog otpada, ponovno uporabljivu prodajnu ambalažu koja se prvi put stavlja na tržište i drvenu ambalažu koja se popravlja radi ponovne uporabe trebalo bi uzeti u obzir u svrhu ostvarenja relevantnih ciljeva za recikliranje ambalaže.

⁽¹⁾ SL C 264, 20.7.2016., str. 98.

⁽²⁾ SL C 17, 18.1.2017., str. 46.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 18. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 22. svibnja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

- (6) Države članice trebale bi uvesti odgovarajuće poticaje za primjenu hijerarhije otpada uključujući ekonomske instrumente i druge mjere. Cilj takvih mjera trebao bi biti smanjenje utjecaja ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš iz perspektive životnog ciklusa, vodeći, po potrebi, računa o prednostima uporabe materijala od bioloških sirovina i materijala prikladnih za višekratno recikliranje. Mjere za jačanje osviještenosti javnosti o prednostima ambalaže proizvedene od recikliranih materijala mogu doprinijeti širenju sektora recikliranja ambalažnog otpada. U slučajevima u kojima je jednokratna ambalaža neophodna da bi se zajamčila higijena hrane te zdravlje i sigurnost potrošača, države članice trebale bi poduzeti mjere kako bi se osiguralo recikliranje takve ambalaže.
- (7) Poticanjem održivog biogospodarstva može se doprinijeti smanjenju ovisnosti Unije o uvoznim sirovinama. Ambalaža od bioloških sirovina koja se može reciklirati i biorazgradiva ambalaža koja se može kompostirati mogle bi predstavljati priliku za promicanje obnovljivih izvora za proizvodnju ambalaže, ako se to pokaže korisnim iz perspektive životnog ciklusa.
- (8) Odbacivanje smeća, bilo u gradovima, u prirodi, u rijeke ili mora, ili drugdje, izravno i neizravno negativno utječe na okoliš, na dobrobit građana i gospodarstvo, a troškovi čišćenja nepotrebno su gospodarsko opterećenje za društvo. Među brojnim predmetima koji se najčešće nalaze na plažama ambalažni je otpad koji ima dugotrajne posljedice za okoliš te utječe na turizam i korist koju građani imaju od tih prirodnih područja. Osim toga, zastupljenost ambalažnog otpada u morskom okolišu također podrazumijeva narušavanje redosljeda prioriteta u hijerarhiji otpada, posebice zbog izbjegavanja ponovne uporabe, recikliranje i druge načine uporabe.
- (9) Iz daljnjeg povećanja ciljeva iz Direktive 94/62/EZ u pogledu recikliranja ambalažnog otpada proizišle bi očite koristi za okoliš, gospodarstvo i društvo. Trebalo bi osigurati da se gospodarski vrijedni otpadni materijali postupno i učinkovito oporabljuju pravilnim gospodarenjem otpadom te u skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u Direktivi 2008/98/EZ i da se vraćaju u europsko gospodarstvo, čime se postiženapredak u provedbi Komunikacije Komisije od 4. studenoga 2008. o „Inicijativi za sirovine - ispunjavanje naših ključnih potreba za rastom i radnim mjestima u Europi” i stvaranju kružnoga gospodarstva.
- (10) Brojne države članice još nisu u potpunosti razvile potrebnu infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Stoga je ključno postaviti jasne dugoročne ciljeve politika kako bi se izbjeglo zadržavanje materijala koji su pogodni za recikliranje na nižim razinama hijerarhije otpada.
- (11) Ovom se Direktivom utvrđuju dugoročni ciljevi Unije za gospodarenje otpadom te se gospodarskim subjektima i državama članicama daju jasne smjernice za ulaganja potrebna za postizanje tih ciljeva. Države članice bi se pri izradi nacionalnih planova gospodarenja otpadom i planiranja ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom trebale razborito koristiti ulaganjima, uključujući putem fondova Unije promicanjem sprečavanja nastanka otpada, uključujući njegovu ponovnu uporabu, pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje, u skladu s hijerarhijom otpada.
- (12) Zbog kombiniranja ciljeva za recikliranje i ograničenja za odlagališta utvrđenih Direktivom 2008/98/EZ i Direktivom Vijeća 1999/31/EZ ⁽¹⁾, utvrđivanje ciljeva u pogledu uporabe i maksimalnih ciljeva za recikliranje ambalažnog otpada više nije potrebno.
- (13) Za nebojene metale i aluminij trebalo bi utvrditi zasebne ciljeve za recikliranje kako bi se ostvarile znatne koristi za gospodarstvo i okoliš jer bi se recikliralo više aluminija, što bi rezultiralo znatnim uštedama energije i smanjenja emisija ugljikova dioksida. Postojeći cilj za recikliranje metalne ambalaže stoga bi trebalo podijeliti na zasebne ciljeve za te dvije vrste otpada.
- (14) Trebalo bi revidirati ciljeve za recikliranje ambalaže do 2030. kako bi se zadržali ili, po potrebi, povećali. Tijekom te revizije također bi trebalo obratiti pozornost na specifične tokove ambalažnog otpada, npr. ambalažni otpad iz kućanstava, trgovine i industrije te otpad od višeslojne (kompozitne) ambalaže.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999., str. 1.)

- (15) Izračun ciljeva za recikliranje trebao bi se temeljiti na masi ambalažnog otpada koji ulazi u sustav recikliranja. U pravilu bi se mjerenje mase ambalažnog otpada koji se uračunava kao recikliran trebalo obavljati na mjestu gdje ambalažni otpad ulazi u postupak recikliranja. Unatoč tome, a s ciljem ograničavanja administrativnog opterećenja, državama članicama bi, u skladu sa strogim uvjetima i odstupajući od općeg pravila, trebalo dopustiti da utvrde masu recikliranog ambalažnog otpada na temelju mjerenja izlaznih količina iz bilo kojeg postupka razvrstavanja. U količine otpada koji se prijavljuje kao recikliran ne bi se trebali uključivati gubitci materijala do kojih dođe prije nego što otpad uđe u postupak recikliranja, primjerice zbog razvrstavanja ili drugih pripremnih postupaka. Ti se gubitci mogu utvrditi na temelju elektroničkih registara, tehničkih specifikacija, detaljnih pravila za izračunavanje prosječne stope gubitka za različite tokove otpada ili drugih istovrijednih mjera. Države članice trebale bi prijavljivati takve mjere u izvješćima o provjeri kvalitete uz podatke o recikliranju otpada koje dostavljaju Komisiji. Prosječne stope gubitka po mogućnosti bi trebalo utvrditi na razini pojedinačnih postrojenja za razvrstavanje te bi ih trebalo povezati s različitim glavnim vrstama otpada, različitim izvorima (kao što su kućanstva ili trgovina), različitim programima skupljanja i različitim vrstama postupaka razvrstavanja. Prosječne stope gubitka trebale bi se upotrebljavati samo u slučajevima u kojima nema drugih pouzdanih podataka, posebno u kontekstu pošiljki i izvoza otpada. Gubitke u masi materijala ili tvari zbog postupaka fizikalne ili kemijske promjene koji su svojstveni postupku recikliranja u kojemu se ambalažni otpad stvarno prerađuje u proizvode, materijale ili tvari ne bi trebalo oduzimati od mase otpada koji se prijavljuje kao recikliran.
- (16) Kada materijal od ambalažnog otpada prestane biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije stvarne prerade, taj se materijal može uračunati kao reciklirani pod uvjetom da je namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za njihovu izvornu ili drugu svrhu. Materijali koji su prestali biti otpad i koji se upotrebljavaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se nasipavaju ili zbrinjavaju, ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada, a koja nije recikliranje, ne bi se smjeli računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.
- (17) Ako se izračun stope recikliranja primjenjuje na aerobnu ili anaerobnu obradu biorazgradivog ambalažnog otpada, količina otpada koji uđe u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati kao recikliran ako se takvom obradom dobiva izlazni proizvod koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Iako je izlazni materijal takve obrade najčešće kompost ili digestat, ostali izlazni materijal također se može uzeti u obzir, pod uvjetom da sadrži usporedive količine recikliranog sadržaja u odnosu na količinu obrađenog biorazgradivog ambalažnog otpada. U drugim slučajevima, u skladu s definicijom recikliranja, prerada biorazgradivog otpada u materijale koji se upotrebljavaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se zbrinjavaju ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada a koji nije recikliranje¹⁾ ne bi se trebali smjeli računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.
- (18) U slučaju izvoza ambalažnog otpada iz Unije radi recikliranja, države članice trebale bi učinkovito koristiti ovlasti za inspekcijski nadzor iz članka 50. stavka 4.c Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ i zahtijevati dokumentirane dokaze kako bi se utvrdilo je li pošiljka namijenjena postupcima uporabe koji su u skladu s člankom 49. te Uredbe i gospodari li se njome na način prihvatljiv za okoliš i u postrojenju koje posluje u skladu s normama za zaštitu zdravlja ljudi i okoliša koje u širem smislu odgovaraju normama utvrđenima zakonodavstvom Unije. Pri provedbi te zadaće države članice mogle bi surađivati s drugim relevantnim akterima, kao što su nadležna tijela u zemlji odredišta, neovisna treća tijela za verifikaciju ili organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda osnovane u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača, koji mogu provoditi fizičke i ostale provjere postrojenja u trećim zemljama. U izvješću o provjeri kvalitete koje se prilaže podacima o ostvarivanju ciljeva države članice trebale bi izvijestiti o mjerama za provedbu obveze da osiguraju da se otpad izvezen iz Unije obrađuje u uvjetima približno jednakim onima koji se zahtijevaju mjerodavnim okolišnim zakonodavstvom Unije.
- (19) Kako bi se osigurala bolja, pravovremenija i ujednačenija provedba ove Direktive i kako bi se predvidjeli bilo kakvi nedostaci u provedbi, trebalo bi uspostaviti sustav izvješća o ranom upozoravanju kojim bi se otkrili nedostaci i omogućilo poduzimanje mjera prije isteka rokova za ispunjenje ciljeva.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

- (20) Budući da količina i vrsta korištene ambalaže obično ovisi o izboru proizvođača, a ne potrošača, trebalo bi uspostaviti programe proširene odgovornosti proizvođača. Učinkoviti programi proširene odgovornosti proizvođača mogu imati pozitivan utjecaj na okoliš jer dovode do smanjenog nastanka ambalažnog otpada i povećanja opsega odvojenog skupljanja i recikliranja. Iako u većini država članica već postoje programi proširene odgovornosti proizvođača za ambalažu, postoje velike razlike u načinu na koji su uspostavljeni, u njihovoj učinkovitosti i opsegu odgovornosti proizvođača. Pravila o proširenoj odgovornosti proizvođača iz Direktive 2008/98/EZ trebala bi se stoga primjenjivati na programe proširene odgovornosti proizvođača za proizvođače ambalaže.
- (21) Da bi se potaknulo sprečavanje nastanka ambalažnog otpada, smanjio njegov utjecaj na okoliš te promicali reciklirani materijali visoke kvalitete, uz istodobno jamčenje funkcioniranja unutarnjeg tržišta, izbjegavanje prepreka trgovini te narušavanja i izbjegavanje ograničavanja tržišnog natjecanja u Uniji, trebalo bi preispitati osnovne zahtjeve Direktive 94/62/EZ i njezina Priloga II. te ih po potrebi izmijeniti kako bi se postrožili zahtjevi kojima će se poboljšati dizajn za ponovnu uporabu i visoka kvaliteta recikliranja ambalaže.
- (22) Podatci koje države članice dostavljaju Komisiji neophodni su za procjenu usklađenosti država članica sa zakonodavstvom Unije o otpadu. Uvođenjem jedinstvene točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje, uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja te uvođenjem izvješća o provjeri kvalitete podataka trebale bi se povećati kvaliteta, pouzdanost i usporedivost podataka.
- (23) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za potvrđivanje usklađenosti ili za osiguravanje kvalitetne provedbe, a njima se stvara nepotrebno administrativno opterećenje. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća. Umjesto toga, praćenje usklađenosti trebalo bi se temeljiti isključivo na podacima koje države članice dostavljaju Komisiji svake godine.
- (24) Pouzdano izvješćivanje o podacima o gospodarenju otpadom od presudne je važnosti za učinkovitu provedbu i osiguranje usporedivosti podataka među državama članicama. Stoga bi države članice pri izvješćivanju o ostvarenju ciljeva utvrđenih u Direktivi 94/62/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, trebale primjenjivati najnovija pravila koja je osmislila Komisija i metodologiju koju su osmislila odnosna nacionalna nadležna tijela odgovorna za provedbu ove Direktive.
- (25) Kako bi se dopunila ili izmijenila Direktiva 94/62/EZ, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. te direktive, kako su izmijenjeni ovom Direktivom. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (26) Radi osiguravanja jedinstvenih uvjeta za provedbu Direktive 94/62/EZ, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu njezina članka 5. stavka 4., članka 6.a stavka 9., članka 12. stavka 3.d i članka 19. stavka 1., kako su izmijenjeni ovom Direktivom. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (27) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, tj., s jedne strane, spriječiti ili umanjiti utjecaj ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i time osigurati visoku razinu zaštite okoliša te, s druge strane, osigurati funkcioniranje unutarnjeg tržišta i izbjeći prepreke trgovini te narušavanje i ograničavanje tržišnog natjecanja u Uniji, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (28) Direktivu 94/62/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (29) U skladu s Međuinstitucijskom sporazumu od 28. studenog 2001. o sistematičnijem korištenju metode za preinačavanje pravnih akata ⁽¹⁾, metoda preinačavanja primjeren je način za trajno i sveopće ostvarenje čitljivosti zakonodavstva Zajednice jer se njome sprečava umnožavanje pojedinačnih akata o izmjenama zbog kojih se propisi često ne mogu lako razumjeti. Osim toga, u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. tri institucije obvezale su se na češću primjenu zakonodavne metode preinačavanja pri izmjenama postojećeg zakonodavstva. Stoga bi Direktivu 94/62/EZ s obzirom na činjenicu da je već šest puta izmijenjena bilo primjereno preinačiti u bliskoj budućnosti.
- (30) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s obrazloženjima ⁽²⁾ države članice preuzele su obvezu da u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje prilože jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. Za ovu Direktivu zakonodavac smatra dostavu tih dokumenata opravdanom,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene

Direktiva 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U tu svrhu ovom se Direktivom utvrđuje mjere kojima je osnovni cilj sprečavanje proizvodnje ambalažnog otpada te, kao dodatna temeljna načela, ponovna uporaba ambalaže, recikliranje i drugi oblici uporabe ambalažnog otpada i, stoga, smanjenje konačnog zbrinjavanja takvog otpada kako bi se doprinijelo prijelazu na kružno gospodarstvo.”;

2. članak 3. mijenja se kako slijedi:

- (a) u točki 1. briše se sljedeći tekst:

„Komisija, prema potrebi, razmatra i, kada je to potrebno, preispituje ilustrativne primjere definicije ambalaže navedene u Prilogu I. Prioritetno se rješavaju sljedeći proizvodi: CD i video kutije, tegle za cvijeće, tube i valjci oko kojih je namotan fleksibilni materijal, podloge samoljepivih etiketa i papir za zamatanje. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 21. stavka 3.”

- (b) točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. ‚ambalažni otpad‘ znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen definicijom otpada utvrđenom u članku 3. Direktive 2008/98/EZ osim ostataka iz proizvodnje.”;

- (c) umeću se sljedeće točke:

„2.a ‚ponovno uporabljiva ambalaža‘ znači ambalaža koja je osmišljena, dizajnirana i stavljena na tržište tako da tijekom svog životnog vijeka ostvari više putova ili ciklusa na način da se ponovno puni ili ponovno uporabi u istu svrhu u koju je osmišljena;

2b. ‚višeslojna (kompozitna) ambalaža‘ znači ambalaža izrađena od dva ili više slojeva različitih materijala koji se ne mogu odvojiti rukom i koji čine jedinstvenu i potpunu cjelinu i koja se sastoji od unutarnjeg spremnika i vanjskog kućišta te koja se tako može puniti, pohranjivati, prenositi i prazniti;

2c. primjenjuju se definicije ‚otpad‘, ‚gospodarenje otpadom‘, ‚skupljanje‘, ‚odvojeno skupljanje‘, ‚sprečavanje‘, ‚ponovna uporaba‘, ‚obrada‘, ‚oporaba‘, ‚recikliranje‘, ‚zbrinjavanje‘ i ‚program proširene odgovornosti proizvođača‘ utvrđene u članku 3. Direktive 2008/98/EZ.”;

- (d) točke od 3. do 10. brišu se;

⁽¹⁾ SL C 77, 28.3.2002., str. 1.

⁽²⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

3. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da se, uz mjere donesene u skladu s člankom 9., provode i druge preventivne mjere kako bi se spriječio nastanak ambalažnog otpada i smanjio utjecaj ambalaže na okoliš.

Te druge preventivne mjere mogu uključivati nacionalne programe, poticaje putem programa proširene odgovornosti proizvođača radi svođenja učinka ambalaže na okoliš na najmanju moguću mjeru ili slične mjere koje se donose, po potrebi, uz savjetovanje s gospodarskim subjektima, potrošačkim organizacijama i organizacijama za zaštitu okoliša, a koje su namijenjene objedinjavanju i iskorištavanju brojnih inicijativa poduzetih u državama članicama u pogledu sprečavanja.

Države članice primjenjuju ekonomske instrumente i druge mjere kako bi osigurale poticaje za primjenu hijerarhijske otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili druge prikladne instrumente i mjere.”;

(b) stavak 3. briše se;

4. članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

Ponovna uporaba

1. U skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u članku 4. Direktive 2008/98/EZ države članice poduzimaju mjere kako bi potaknule povećanje udjela ponovno uporabljive ambalaže koja se stavlja na tržište i sustava koji omogućuju ponovnu uporabu ambalaže na način koji je siguran za okoliš i u skladu s Ugovorom, ne ugrožavajući higijenu hrane ni sigurnost potrošača. Takve mjere mogu, između ostalog, uključivati:

- (a) primjenu sustava povrata pologa;
 - (b) postavljanje kvalitativnih ili kvantitativnih ciljeva;
 - (c) primjenu ekonomskih poticaja;
 - (d) određivanje minimalnog postotka ambalaže stavljene na tržište koja se može ponovo uporabiti svake godine po ambalažnom toku.
2. Država članica može odlučiti da će ostvariti prilagođenu razinu ciljeva iz članka 6. stavka 1. točaka od (f) do (i) u određenoj godini uzimajući u obzir prosječni udio, u prethodne tri godine, ponovno uporabljive prodajne ambalaže koja se stavlja na tržište prvi put i koja se ponovno uporabljuje u okviru sustava za ponovnu uporabu ambalaže.

Prilagođena razina izračunava se oduzimanjem:

- (a) od ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (f) i (h) – udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka ovog stavka u svoj prodajnoj ambalaži koja se stavlja na tržište, i
- (b) od ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) – udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka ovog stavka koja se sastoji od relevantnog ambalažnog materijala u svoj prodajnoj ambalaži koja se sastoji od tog materijala i koja se stavlja na tržište.

Za izračun relevantne prilagođene ciljne razine uzima se u obzir najviše pet postotnih bodova od takvog udjela.

3. Država članica može uzeti u obzir količinu drvene ambalaže koja se popravlja radi ponovne uporabe u izračunu ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točki (f), točki (g) podtočki ii., točki (h) te točki (i) podtočki ii.

4. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu stavaka 2. i 3. ovog članka, Komisija do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka te za izračun ciljeva iz stavka 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.

5. Najkasnije do 31. prosinca 2024. Komisija analizira podatke o ponovno uporabljivoj ambalaži koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 12. i Prilogom III. radi razmatranja izvedivosti uspostave kvantitativnih ciljeva za ponovnu uporabu ambalaže, uključujući pravila izračuna i bilo koje dodatne mjere za promicanje ponovne uporabe ambalaže. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

5. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

- „(f) najkasnije do 31. prosinca 2025. najmanje 65 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će reciklirano;
- (g) najkasnije do 31. prosinca 2025. postići će se sljedeći minimalni ciljevi prema masenom udjelu za recikliranje za sljedeće materijale sadržane u ambalažnom otpadu:
 - i. 50 % plastike;
 - ii. 25 % drveta;
 - iii. 70 % nebojenih metala;
 - iv. 50 % aluminijske;
 - v. 70 % stakla;
 - vi. 75 % papira i kartona;
- (h) najkasnije do 31. prosinca 2030. najmanje 70 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će reciklirano;
- (i) najkasnije do 31. prosinca 2030. postići će se sljedeći minimalni ciljevi prema masenom udjelu za recikliranje za sljedeće materijale sadržane u ambalažnom otpadu:
 - i. 55 % plastike;
 - ii. 30 % drveta;
 - iii. 80 % nebojenih metala;
 - iv. 60 % aluminijske;
 - v. 75 % stakla;
 - vi. 85 % papira i kartona;”;

(b) umeću se sljedeći stavci:

„1a. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točke (f) i (h) države članice mogu odgoditi rokove za ostvarenje ciljeva navedenih u stavku 1. točki (g) podtočkama od i. do vi. i točki (i) podtočkama od i. do vi. do pet godina pod sljedećim uvjetima:

- (a) odstupanje je ograničeno na maksimalno 15 postotnih bodova u okviru jednog cilja ili je podijeljeno između dvaju ciljeva,
- (b) stopa recikliranja za jedan cilj ne smije se smanjiti na razinu ispod 30 % kao posljedica tog odstupanja,
- (c) stopa recikliranja za jedan cilj iz točke (g) podtočaka v. i vi. te točke (i) podtočaka iv. i v. ne smije se smanjiti na razinu ispod 60 % kao posljedica tog odstupanja, i
- (d) najmanje 24 mjeseca prije relevantnog roka utvrđenog u stavku 1. točki (g) ili (i) ovog članka država članica obavješćuje Komisiju o svojoj namjeri da odgodi relevantni rok i dostavlja plan provedbe u skladu s Prilogom IV. ovoj Direktivi. Država članica može objediniti taj plan s planom provedbe podnesenim u skladu s člankom 11. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2008/98/EZ;

1.b U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu s točkom (d) stavka 1.a Komisija može od države članice zatražiti da revidirataj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga V. Dotična država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan.

1.c Komisija do 31. prosinca 2024. revidira ciljeve utvrđene u stavku 1. točkama (h) i (i) s ciljem njihova zadržavanja ili, po potrebi, povećanja. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

(c) stavci 2., 3., 5., 8. i 9. brišu se;

6. umeće se sljedeći članak:

„Članak 6.a

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva

„1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i):

(a) države članice izračunavaju masu ambalažnog otpada nastalog i recikliranog u određenoj kalendarskoj godini. Količina ambalažnog otpada nastalog u državi članici može se smatrati jednakom količini ambalaže stavljene na tržište u istoj godini u toj državi članici;

(b) masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kao masa ambalaže koja je postala otpad koji, nakon što je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za jamčenje visokokvalitetnog recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kada otpad uđe u postupak recikliranja.

Odstupajući od prvog podstavka, masa recikliranog ambalažnog otpada može biti mjerena kao izlazna količina svih postupaka razvrstavanja uz uvjet:

(a) da se izlazna količina otpada potom reciklira;

(b) da masa materijala ili tvari koje su uklonjene u daljnjim postupcima koji prethode postupku recikliranja i koje potom nisu reciklirane nije uračunata u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.

3. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i sljedivosti ambalažnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 1. točkom (a) ovog članka i stavkom 2. točkama (a) i (b) ovog članka. Kako bi se osigurala pouzdanost i točnost prikupljenih podataka o recikliranom ambalažnom otpadu, sustav se može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4. Direktive 2008/98/EZ, tehničkih specifikacija za zahtjeve u pogledu kvalitete razvrstanoj otpada, ili prosječnih stopa gubitka za razvrstani otpad za različite vrste otpada i prakse gospodarenja otpadom. Prosječne stope gubitka koriste se samo u slučajevima u kojima se pouzdani podatci ne mogu dobiti na drugačiji način te se izračunavaju na osnovi pravila izračuna utvrđenih u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 11.a stavka 10. Direktive 2008/98/EZ.

4. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni u članku 6. stavku 1. točkama od (f) do (i) količina biorazgradivog ambalažnog otpada koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati recikliranom ako tom obradom nastaje kompost, digestat ili drugi izlazni materijal sa sličnom količinom recikliranog sadržaja u odnosu na inicijalni otpad, koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Ako se izlazni materijal koristi na zemljištu, države članice mogu ga računati kao recikliran samo ako to korištenje koristi poljoprivredi ili donosi ekološko poboljšanje.

5. Količina materijala od ambalažnog otpada koji je prestao biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije prerađivanja može se računati kao reciklirani materijal pod uvjetom da je namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Međutim, materijali koji su prestali biti otpad i koji su namijenjeni upotrebi kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, ili će se spaljivati, nasipavati ili odlagati, ne smiju se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.

6. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i), države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala koji se odvajaju nakon spaljivanja otpada proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete utvrđene u provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 11.a stavkom 9. Direktive 2008/98/EZ.

7. Ambalažni otpad koji se šalje u drugu državu članicu radi recikliranja u toj drugoj državi članici smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i) samo za onu državu članicu u kojoj je taj ambalažni otpad skupljen.

8. Ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije računa se kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. ove Direktive za državu članicu u kojoj je ambalažni otpad skupljen samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. ovog članka i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*), izvoznik može dokazati da pošiljka ambalažnog otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su približno jednaki zahtjevima relevantnog okolišnog zakonodavstva Unije.

9. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu stavaka od 1. do 5. ovog članka, Komisija do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka, osobito u pogledu mase nastalog ambalažnog otpada. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.

(*) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).;

7. umeće se sljedeći članak:

„Članak 6.b

Izvjешće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i) najkasnije tri godine prije svakog u njima utvrđenog roka.

2. Izvjешća iz stavka 1. uključuju sljedeće:

(a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;

(b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;

(c) primjere najboljih praksi koje se primjenjuju diljem Unije koje bi mogle poslužiti kao smjernice za napredak prema ostvarenju ciljeva.”;

8. članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Sustavi za povrat, skupljanje i uporabu

1. Radi ostvarenja ciljeva utvrđenih ovom Direktivom države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su uspostavljeni sustavi za:

(a) povrat i/ili skupljanje uporabljene ambalaže i/ili ambalažnog otpada od potrošača, drugog krajnjeg korisnika, ili nekih drugih ambalažnih tokova s ciljem da ju usmjere prema drugim najprikladnijim oblicima gospodarenja otpadom;

(b) ponovnu uporabu ili uporabu uključujući recikliranje ambalaže i/ili skupljenog ambalažnog otpada.

U tim sustavima mogu sudjelovati gospodarski subjekti iz dotičnih sektora i nadležna javna tijela. Oni se pod nediskriminirajućim uvjetima također primjenjuju na uvozne proizvode, uključujući detaljne dogovore i cijene određene za pristup takvom sustavu, a ti su sustavi osnovani kako bi se izbjegle prepreke trgovini ili narušavanje tržišnog natjecanja u skladu s Ugovorom.

2. Države članice osiguravaju da se najkasnije do 31. prosinca 2024. uspostave programi proširene odgovornosti proizvođača za svu ambalažu u skladu s člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ.

3. Mjere iz stavaka 1. i 2. dio su politike koja obuhvaća svu ambalažu i ambalažni otpad i u okviru njih se vodi računa osobito o zahtjevima u pogledu zaštite okoliša te zdravlja, sigurnosti i higijene potrošača, zaštite kvalitete, izvornosti i tehničkih karakteristika pakirane robe i rabljenih materijala te zaštite prava industrijskog i trgovačkog vlasništva.

4. Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale visoku kvalitetu recikliranja ambalažnog otpada i zadovoljile neophodne standarde kvalitete propisane za relevantne sektore recikliranja. U tu se svrhu članak 11. stavak 1. Direktive 2008/98/EZ primjenjuje na ambalažni otpad, uključujući otpad od višeslojne (kompozitne) ambalaže.”

9. u članku 9. dodaje se sljedeći stavak:

„5. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2020. ispituje izvedivost jačanja osnovnih zahtjeva s ciljem, između ostalog, poboljšanja dizajna za ponovnu uporabu i promicanja visokokvalitetnog recikliranja kao i postroženja njihove provedbe. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

10. članak 11. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 21.a radi dopunjavanja ove Direktive utvrđivanjem uvjeta pod kojima se razine koncentracije iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuju na reciklirane materijale i na proizvodne petlje koji su unutar zatvorenog i kontroliranog lanca te utvrđivanjem vrsta ambalaže koje su izuzete od zahtjeva utvrđenih stavkom 1. trećom alinejom ovog članka.”;

11. članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje naslovom „Sustavi obavješćivanja i izvješćivanja”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Baze podataka iz stavka 1. uključuju podatke na temelju Priloga III., a njima se posebno pružaju informacije o magnitudi, svojstvima i razvoju tokova otpada ambalaže i ambalažnog otpada na razini pojedinačnih država članica, uključujući informacije o toksičnosti ili opasnosti ambalažnih materijala i dijelova koji se upotrebljavaju u njihovoj proizvodnji.”;

(c) stavak 3. briše se;

(d) umeću se sljedeći stavci:

„3.a Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 6. stavka 1. točaka od (a) do (i) i podatke o ponovno uporabljivoj ambalaži za svaku kalendarsku godinu.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija na temelju Priloga III. u skladu sa stavkom 3.d ovog članka.

Prvo razdoblje izvješćivanja o ciljevima utvrđenima u članku 6. stavku 1. točkama od (f) do (i) i podacima o ponovno uporabljivoj ambalaži započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa stavkom 3.d ovog članka i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.

3b. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete i izvješće o mjerama poduzetima na temelju članka 6.a stavaka 3. i 8., uključujući, po potrebi, detaljne informacije o prosječnim stopama gubitka.

3c. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u upotrebi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon svake četiri godine.

3d. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka u skladu sa stavkom 3.a ovog članka. Za potrebe izvješćivanja o provedbi članka 6. stavka 1. točaka od (a) do (e) ove Direktive, države članice koriste format utvrđen Odlukom Komisije 2005/270/EZ (*). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2. ove Direktive.

(*) Odluka Komisije 2005/270/EZ od 22. ožujka 2005. o utvrđivanju formata u odnosu na sustav baza podataka na temelju Direktive 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 86, 5.4.2005., str. 6)."

(e) stavak 5. briše se;

12. članak 17. briše se;

13. članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.

Prilagodba znanstvenom i tehničkom napretku

1. Komisija donosi provedbene akte potrebne za prilagodbu identifikacijskog sustava iz članka 8. stavka 2. i članka 10. drugog stavka šeste alineje znanstvenom i tehničkom napretku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a o izmjeni ilustrativnih primjera za definiranje ambalaže navedenih u Prilogu I.”;

14. članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Posebne mjere

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a radi dopune ove Direktive ako je to potrebno za rješavanje poteškoća do kojih dolazi u primjeni odredaba ove Direktive, a posebno u pogledu inertnih ambalažnih materijala koji se u Uniji stavljaju na tržište u vrlo malim količinama (tj. približno 0,1 % masenog udjela), ponajprije ambalaže za medicinske uređaje i farmaceutske proizvode, malih pakiranja i luksuznih pakiranja.”;

15. članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EZ) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”;

16. umeće se sljedeći članak:

„Članak 21.a

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”;

17. Prilozi II. i III. mijenjaju se kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Direktivi;

18. Dodaje se Prilog IV. kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

L. PAVLOVA

PRILOG

1. Prilog II. Direktivi 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 1. druga alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— Ambalaža se dizajnira, proizvodi i komercijalizira na način koji dopušta njezinu ponovnu uporabu ili oporabu, uključujući recikliranje, u skladu s hijerarhijom otpada, i koji u najvećoj mogućoj mjeri smanjuje utjecaj na okoliš pri zbrinjavanju ambalažnog otpada ili ostataka preostalih nakon provedbe gospodarskih mjera gospodarenja ambalažnim otpadom.”;

(b) u točki 3. podtočke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) *Ambalaža koja se može oporabiti kompostiranjem*

Ambalažni otpad obrađen radi kompostiranja mora biti takve biorazgradive naravi da ne smeta odvojenom skupljanju i postupku kompostiranja ili aktivnosti u koju je uveden.

(d) *Biorazgradiva ambalaža*

Biorazgradivi ambalažni otpad mora biti takve naravi da može podnijeti fizikalnu, kemijsku, termičku ili biološku razgradnju, tako da se najveći dio gotovog komposta na kraju razgrađuje na ugljikov dioksid, biomasu i vodu. Oksorazgradiva plastična ambalaža ne smatra se biorazgradivom.”.

2. Prilog III. Direktivi 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:

(a) u tablicama 1. i 2. redovi naslovljeni „Metal” svaki se zamjenjuju dvama redovima naslovljenima „Neobojeni metali” i „Aluminij”.

(b) Tablica 2. mijenja se kako slijedi:

- i. u drugom stupcu, naslov „Tonaža potrošene ambalaže” zamjenjuje se naslovom „Tonaža ambalaže prvi put stavljene na tržište”;
- ii. u trećem stupcu, naslov „Oporabljena ambalaža” zamjenjuje se naslovom „Ponovno uporabljiva ambalaža”;
- iii. iza trećeg stupca, dodaje se sljedeće:

„Ponovno uporabljiva ambalaža	
Tonaža	Postotak”

(c) u tablicama 3. i 4. redovi naslovljeni „Metalna ambalaža” svaki se zamjenjuju dvama redovima naslovljenima „Ambalaža od neobojenih metala” i „Aluminijska ambalaža”.

3. U Direktivu 94/62/EZ dodaje se sljedeći prilog:

„PRILOG IV.

PLAN PROVEDBE KOJI SE PODNOSI U SKLADU S ČLANKOM 6. STAVKOM 1.A TOČKOM (D).

Plan provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 6. stavkom 1.a točkom (d) sadržava sljedeće:

1. procjenu prijašnjih, trenutačnih ili predviđenih stopa recikliranja, odlaganja i drugih vrsta obrade ambalažnog otpada i tokova od kojih se sastoji;

2. procjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29. Direktive 2008/98/EZ;
 3. razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i procjenu produljenja vremena koje je potrebno za ostvarenje tog cilja;
 4. mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) ove Direktive koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenja vremena, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada iz članka 4. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ i Priloga IV.a toj direktivi;
 5. raspored provedbe mjera utvrđenih u točki 4., utvrđivanje tijela nadležnog za njihovu provedbu i procjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva koji se primjenjuju u slučaju produljenja vremena;
 6. informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;
 7. mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, s ciljem boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom.”.
-